

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

LE DIABLE ET MON DROIT.
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ ΣΤ'.

Σειράμη προπληρωτέα,
για τὴν ἐντός τοῦ Κράτ.
12 φύλλα Σελήν. 2

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, Δρα-
χμας 4
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20

ΑΡΙΘ. 66.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ
γραμμὴ ὀβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
«Η ΑΝΑΤΟΛΗ» ἢ παρὰ
τῷ Συντακτῇ Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 45 Δεκεμβρίου 1862.

ΜΕΡΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ.

ἡ Βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ μᾶς πέμπει τὰ ἐπόμενα
πρὸς δημοσίευσιν.

(Παραστέλλεται χυδαῖσι ἐπὶ τὸ δημοτικώτερον.)

Συμπολίταις!

Ἐμεῖς εἴχαμε κάμει ὄρκο νὰ μὴ μᾶς ματα-
γνοιάσῃ τίποτε ἀπὸ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὸ
Θέατρο, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τοῦ Κ. Π.
Μεταξὺ, καὶ ἀφοῦ περιμένουνται καὶ ἀναπτύ-
ξεις, καὶ ἐνῶ ἔχομε καὶ μία Διαλοαπόφασιν
ποῦ μᾶς ἐπαπειλεῖ. Μολονότι, ὦμέ! (στενα-
γμός τοῦ Προέδρου, σὺν νῶν τοῦ ἔλθῃ πόνος
ἀποκάτουθε) Πολλὰ αἷτια μᾶς σπρώχνουνε νὰ
ὑπερασπιζώμεθα τὴν ὥραίαν Ἀλβίτζην, τὴν ὁποί-
αν ὑπερασπίζεται καὶ αὐτὸς ὁ ἐργολάβος, ἀλ-
λὰ καὶ ἀπὸ τῆς Θεατρονομίας, πέφτοντας σὰ
χαλὰς ἀπὸ οὐλῆς ταῖς μεριαῖς, δὲν μᾶς ἀφή-
σανε μὴ σπυγμὴ ἀνάπαψιν, ἀν δὲν τὸ πιστεύετε,
ἰδοὺ καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ, ὅπου εἶναι γραμ-
μένον Ἰταλικά καὶ ὅπως μᾶς τὸ ἐστὲίλανε.

Voi che siete tanti sioci, non sapiete cosa va
a succedere in Teatro, il merito della Sig. Al-
visi si trova in ribasso, come il fiorino Au-
striaco, e certi zovanoli, si sono sospettati che
noi ci interessiamo, e subiano, non tanto per
l'Alvisi, ma per noi che come sapeste siamo

le Autorità — Sopra tutto quel Diavolo della
Διβολαποθήκη (per il quale ho fatto o rco che
mi chiapa il mio dolce se non lo pu-
nisco) e lo farò vedere quanti peri prende
il sacco, quello digho, voglio che sia esiliato
infinitamente e in tanto lo esilio io senza la
vostra permesione, e che non dica piu quando
viene nel théâtre entrate cani e macinate e
macinamenti non date, perchè lo ho nel naso
e con mio piacere lo angastronomuna per af-
fogarmi col lui.

Alle 4 bastonate. Tanto per ora e meno
Con rispetto il vostro
Carafas Senza-Pelo.

P. S. Molti proschinimata all' Alvisi e dopo
vegno.

Καὶ ἔπειτα ἄλλα καὶ ἄλλα ποῦ, ποῦ
νὰν τὰ ἀναφέρουμε, ὑποχρεοθήκαμε τέλος
καὶ ἐκάμαμε ἐκείναις τῇ γαῖδουριάς ποῦ ἐκά-
μαμε.

Διαμαρτυρόμαστε ὅμως ὅπως εἰς τὰ 3 καὶ
4 δὲν ἐπεμβήκαμε ὅλως δι' ὅλου καὶ αὐτὰ ἀπο-
βλέπουν τὸν Καράφλα, ὅστις ὀλίγο ἔλειψε νὰ
ἐξορίσῃ καὶ τὸν Χτέλιο ὅπου τόσο ἀναγκαῖοι
εἰς τὸν Πρόεδρο.

Ἀς τὸ ἐρευνῇ ὅλοι ὅπως ὁ Κ. Δ. Γ. Γ. Γ. Γ. Γ.
δὲν ἐσυμφωνήσῃ με ἡμᾶς.

Ἡ Βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ.

ΕΦΕΣΙΣ

κατά

ΤΗΣ ΑΔΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ
Κ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ενώπιον του Ἀμερολήπτου καὶ ἐντίμου

ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Γυνὴ ἀδικηθεῖσα παρὰ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνο·
μετὰ δεῖπνον, ἐκκαλῶ ἔλγε τὴν ἄδικον ἀπό-
ρασιν ἐνώπιον Φιλίππου νήφοντος. Ἡ Γυνὴ ἐκείνη
διέκρινε δύο Φιλίππους, τὸν ἕνα μέθυσον, ἄκρατον
ὀξύθυμον, μικρόνουν ὅστις τὴν ἡδίκη· τὸν ἄλλον ἐ-
γκρατῆ, νήφοντα, νουνεχῆ καὶ μεγαλόφυγον παρ' ᾧ
ἡλπίζε νὰ δικαιωθῇ. Καὶ τοῦτο ἐν παρόδῳ ὅπως
δικαιολογήσωμεν τὸ ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἀλλόκο-
τον ἐφέσεως κατὰ πράξεως τοῦ Κ. Δρακοπούλου
ἀπευθυνόμενης εἰς τὴν ἀμερολήπιαν τοῦ Ἀστυνόμου
μας, ὡς ἂν ἐν οὐσίᾳ Ἀστυνόμος καὶ Δρακόπουλος νὰ
μὴ ἦσαν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δηλ. πρόσωπον.

Ἀπαντες, μὴδ' ἡμῶν ἐξικρουμένων ὁμολογοῦσιν,
ὅτι ἡ ἐκτὸς τῶν τοιχῶν τοῦ Θεάτρου διαγωγή τοῦ Ἀ-
στυνόμου μας εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον ἐντίμων, δραστη-
ρίων καὶ ἀμερολήπτων.

Ὁ Ἀστυνόμος μας ἐγεννήθη διὰ τὸ ἐπάγγελμα
τὸ ὁποῖον ἐπιζῶ; κατέχει ὡς ὁ Παγανῆς διὰ τὸ
τετράχρδον καὶ ὁ Ὀμηρὸς διὰ τὴν ποίησιν, καὶ
στοιχηματίζομεν μάλιστα ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ κρανιο-
σκοπούμενης ἤθελε μὲς ἀναδείξῃ πολλὰ Ἀστυνομικά
ἐξορκώματα. Ἄλλ' Ὀἰμοὶ! διατὶ λοιπὸν ἐντὸς τοῦ
Θεάτρου νὰ μὴν ἔχωμεν τὸν αὐτὸν ἀμερολήπτου καὶ
εὐάγωγον Ἀστυνόμον μας; διατὶ ἀπεναντίας νὰ ἐμ-
πιστευθῇται ὁ κελὸς μας Ἀστυνόμος τὴν Θεατρονο-
μίαν εἰς τὸν Κ. Δρακόπουλον; — Ὁ Κύριος Δρακό-
πουλος ἐγήρασε, δὲν ἔχει σχεδὸν τρίγα εἰς τὴν κεφα-
λήν του, ἀλλὰ τὰ παλαιὰ του θεατρικὰ ἄθλα δὲν τὰ
ἐλησμονίσει !!. Ξεύρεις ἐντιμε, Ἀστυνόμε τί κάμνει;
Ἄκουσιν καὶ φρίζει: Ὑποκινεῖ ὄρματα, προκαλεῖ σφυ-
ριγμοὺς καὶ ταρχὰς ὡς θεατροκομματάρχης ὑπὲρ
ἢ κατὰ τῶν υποκριτῶν, καὶ ἔπειτα καταχωόμενος
τῆς ἀρχῆς τὴν ὁποίαν τῷ διεπιστεύθη, τιμωρεῖ, ἐξο-
ρίζει, φυλακίζει τοὺς ἐναντίους του, καὶ οὕτω πως
ἐκθέτει εἰς τοὺς σαρκασμοὺς τὴν ἐξουσίαν σου —
Εἶναι ἡ ζωὴ παρωδία σου, καὶ ἐδόνῃς περισσότερα
πρόστιμα ἀπὸ σφυριγμοὺς, πρὸ ὅσα σὺ ἐντιμε Ἀστυ-
νόμε, ἀπὸ νυκτερινῆς κλοπῆς καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀδι-
κήματα. — Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγένετο ἐπὶ τοσοῦτον
τῆς φυλακῆς ἀπὸ θεατρομάρτυρας, ὥστε δὲν θὰ μείνῃ
πλεον τόπος διὰ τοὺς κακούργους καὶ Ἀησιᾶς.

Ἐναντίον τοιοῦτου μορμολυκεῖου καὶ Θεατροτυ-
ράννου, καὶ καθ' ὅλων ἐν γένει τῶν παρελθουσῶν πα-
ρουσῶν καὶ μελλουσῶν θεατρικῶν του ἀποφάσεων δι-
αμαρτύρονται οἱ υποκρινόμενοι θεατρομάρτυρες ἐ-
νώπιον τοῦ Θεατρικοῦ Κόσμου, καὶ ἐνώπιον σοῦ τοῦ
ἀμερολήπτου τοῦ Ἀστυνόμου μας.

Κραεῖς τὸν Κ. Δρακόπουλον καὶ νουθέτησέ τον,
μὴ ἀνεχθῇ; ἐπὶ πλέον μὲ τοιαῦτα θεατρικὰ

καταγρήσεις νὰ ἐκθέτῃ ὁ Κ. Δρακόπουλος; Σὲ τὸν
προσφιλέστατον Ἀστυνόμον μας! — Σὺ δὲ διακρινό-
μενος; ἐπὶ ἀδροπροσῶν, εὐθυδικεῖς, καὶ συμπεριφορᾷ,
προσπάθης νὰ τὸν διορθώῃς! Ὁ Ἀστυνόμος δύνα-
ται ἂν θέλῃ νὰ μορρώσῃ οἰονδήποτε, πολὺ δὲ μᾶλ-
λον δεεῖται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸν Κ. Δρακόπουλον!

Αὐτὰ τὰ κατὰ τοῦ Κ. Δρακοπούλου δίκαια πα-
ρίφωνα καθυποβάλλουσιν οἱ ὑποκρινόμενοι Θεατρο-
μάρτυρες εἰς τὴν εὐνοὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐντίμου Ἀ-
στυνόμου, εὐελπιζόμενοι, καὶ δη καὶ θαρρῶντες, ὅτι
ὁ ἐντίμος Ἀστυνόμος θέλει τοὺς κάμει δικαιοσύνην
εἰς τὸ πείσμα, καὶ ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ Κ. Δρακο-
πούλου!

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ 25 Θεατρομαρτύρων.)

Σ. Σ. Συνιστῶμεν θερμότερα τὴν ἀνωθεν ἔφεσιν
τῶν θεατροπρῶων εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ ἐντίμου Ἀ-
στυνόμου μας, παρακαλοῦντες ὁμῶς αὐτὸν νὰ μὴ φα-
νῇ ὑπέρπολυν κατὰ τοῦ Κ. Δρακοπούλου αὐτηγὸς,
ὁ Κ. Δρακόπουλος, δυνάμεθα, νὰ τὸν διαβεβαιώσωμεν
ὅτι τοῦ βγάλη τι; κάτι παιδιαροκαμώματα εἶνε ἀξι-
όλογοι; νέος.

ALL' ARMONIOSISSIMA Sig.a T. FALSETTINI

Gli esuli pro criminibus Theatralibus

SALUTE E FISCHI.

Al so bel cor de zucharo volemo far apelo,
Contro Zocada, Iacopo, e l' altro Senza-Pelo;
Non gh' è gnissun che possa sora quei tanghe-
[roni

Che solamente ella coi so do bei occhioni.
Ella la xe sol' arbitra de tuti i loro fati,
Per ella sola i spasima, per ella sola i è mati.
Savemo zà benissimo, che scaltra la xè ella.
Che la li tiol dal naso, e che la li corbella.

Ma invasi d' un amore misterioso a l-
[tero,

Che nel so cor i domina, i crede po' da vero!
Zocada con quel muso proprio d' Apccalisse,
El crede quel marmota per lù ch' ella sbasisse,
Don Jacopo quel altro Cupido cogli occhiai

Se crede preferido dei altri tre strozai.
E disprezando tuti el Mostro Senza-Pelo

Ghe par d' aver tocado squasi coi dei el cielo.
Nu altri poverazi, solo per animarla

Avendo osà con fischi, un poco accompagnarla,
Fora del Paradiso della beatitudine

In a scazi per ella. La vede gratitudine:
La pregha per un altri, La interceda a lori,

Ella che per zoghiati in man la gha i so cori!
Iddio, la staga certa, la fcompenserà,

E ghe darà un pò d' anema in scena co' la stà.
La ose de falseto, ghe se podrà cambiar,

Chè i più grandi miracoli Iddio, co' vol po far.
E allora la sia certa, e mi ghe lo prometo,

Che in vece della testa, la canterà col peto.
Nu altri po zuremo, che, messi in libertà,
Al ciel inalzeremo la tanta sua bontà.
E po faremo un mazo ben grosso e ben legà
Dei nostri fischetoni come se usa qua,
E ghe lo doneremo, co questa scritta suso:
«Tutti alla Falsettini, per uso e non abuso.»

Gli esiliati, incarcerati e multati
Pro Criminibus Theatralibuss ;
All'armoniosissima Signorina
Teresina Falsettini,
Salute e Fischi
(Libera traduzione dal Veneziano.)

Rispettosi e a capo chino,
Al tuo cuor trazuccherino,
Appelliam la ria sentenza
Che ci toglie tua presenza,
Che ci priva del Teatro
Che ci danna a tre e a quattro,
Che vergava sulle porte
Del tuo Tempio «Per chi sorte,
Non v'è speme di rientrare
Sine die e sine quaræ»
Così volle Don Zoccada
Quel moroso Torquemada,
E quell'altro Zucca nato
Benchè a letto ed ammalato,
Eseguiva Don Calvario
Col suo zel Testamentario,
E dicea mia squadra copulo
E li caccia coram populo,
Ma sol' arbitra tu sei
Del Lungon e dei Pigmei,
Già si sa che da monelli
Tu li burli e li corbelli,
E da scaltra, brava e accorta
Del Teatro e Della-Porta,
Donna sei sola e Padrona
Di chi canta e di chi suona.
O che ciuchi! Oh che babbioni!
Musi proprio da passioni,
Vaga larva della vita,
Della morte immagin trita,
Quel Zoccada smunto e tristo
Non par proprio l'Anticristo:
E quell'altro Zucca nato
Can barbin sempre arrabiato:
Don Calvino Senza-Pelo
Che in Teatro ostenta zelo,
Che fa pompa d'una Testa
Fatta a stucco e carta pesta,

Che gli par d'essere quello
D'anni fa, vezzoso e bello,
Sempre quello, quello stesso
Re dei cuori d'ogni sesso,
Poverin! si guardi in specchio
Com'è rotto, com'è vecchio,
Oh! ha perduto ogni altro merito
Non gli avvanza che il preterito,
Faccia luogo ch'è suonata
L'ora della ritirata,
Lassi noi! avendo appena
La tua dolce cantilena,
Messa a fischi in variazione
Per svegliarti a un po' d'azione;
Altri fummo esiliati
Altri in carcere e multati,
Dalla Calva sua Testudine
Vedi bella gratitudine:
Falsettini, Falsettini
Miserere dei meschini,
Miserere d'innocenti,
Miserere o te ne penti!
Esiliati dal Teatro
Condannati a tre e a quattro,
Privi del tuo bel cantare
Non sappiam più chi fischiare,
Tu li placa o Falsettini
Cangia i Lupi in Agnellini,
E colui che tutto puote
Caugierà tue aspre note,
La tua voce di falso
Si farà voce di petto,
Ti sarà alfin concesso
Della Scena anco il possesso,
Dopo questi gran miracoli
Ci darai dei gran spettacoli,
Noi allor ti prometiamo
D'uni tutti quanti siamo,
In un mazzo con festoni
Tutti i nostri fischiettoni,
Ed offriteli con questa
Dedichetta ben modesta,
«Falsettini li ammonisci
«Son tuoi tutti, li punisci!»

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΝΑΣ ΜΕΛΟΥΜΕΝΟΣ ΕΛΠΙΣΤΟΣ ΣΤΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

(Απόσπασμα.)

Καθάρτη εὐχαρίστησι, γὰρ καὶ ἡ
στάσις ἀνιστητοῦ παρὰ τὴν

νὰ ἰδῶ τὰ μούτρα, νὰ ἰδῶ τὰ πέττα μου,
 κ' ἔχω νὰ κάμω τὴν τουχλέττα μου.
 Ἀνάθεμά σε, γιατί θυλόνεις;
 δὲν εἶμαι Κώστας, δὲν εἶμ' Ἀντώνης.
 Εἶμαι ἀθάνατη σάρκα, χρυσή
 ῥαγισμένη μ' ἔρωτες καὶ μὲ κρασί.
 Ρωμιοὶ κιόβριοι, σὰ μ' ἀπανταῖνουνε,
 Σὺν πέτραις φέρμοι στὴ μάντα μένουνε.
 Μιζμαζούν δλοὶ, σὰ ἰδοῦν τὰ μούτρα μου,
 σὰ ἰδοῦν ἡ classica νὰ φέξῃ κούτρά μου.
 Ἀκοῦς καθρέφτη μου; .. ἂ! μὴ ντρεκλίζεις!
 ἂ! στάσου ντρίτος καὶ μὲ σκοτίζεις.
 Στὴν πρίμα ντόνα μὲ καρτεροῦνε,
 κλὶν πάω ἔτσι, τί θὲ νὰ ποῦνε; ..
 Φύλακες, φύλακες, τρέξετε ἐδῶ.
 βασιτάτέ μου τονε, ἴσια νὰ ἰδῶ,
 λίγη κολόνια μόνον νὰ χύσω
 εἰς τὰ μαλλιά μου, νὰν τὰ χτενίσω.
 Λαλαλαλέλα, τραλαραρέρα ..
 Καθρέφτη εἶνε κακὴ σου μέρα ..
 Ἔοι! τὰ εὐμορφα ποῦνε μαλλιά μου;
 γιατί δὲν τάχω στὰ καύκαλά μου;
 Ἄντε καθρέφτη μου, πὲς τί ἐγινήκανε;
 Ἔτσι μὲ μία πῶς ἐχαθήκανε;
 Πὲς μου, ποῖος τάλλαψε; καὶ θέλει δὴς
 Πούρ! καὶ τὸν ἔχωσα τσοῦ δεκατρεῖς ..
 Στάσου καθρέφτη μου! ... διόλοε στάσου ..
 δὲ ἀκουρμκίνεσαι; νὰ ... φάσκελά σου.
 Τί θὲν νὰ παίζης μὲ μὲ τὴν κούνια;
 νὰ μιλᾷ, νὰ γένης χίλια μπουκούνια.

ΦΥΡΑΗΝ — ΜΙΓΑΗΝ.

Ὅν τι οὐδέτερον, γυνεκεῖα μετρημεισμένον, ἐπε-
 σκέπτετο κατ' αὐτάς τὸ Θέατρον ἐντεῦθεν πολλὰ
 καὶ ἀλλόκοτα σχόλια ἐγένοντο παρὰ τοῦ φιλοπρά-
 γμονος Κοινοῦ. Οἱ μὲν τὸ ἐξέλαβον διὰ πόρνην, ἀλλὰ
 δικτὶ τότε μετὰ τοσαύτης ἀνασκοπῆς, ἐνῶ ἡ δια-
 κόπητος Angiola σεμνύνεται ἐπιδεικνυομένη εἰς
 τὰς παραστάσεις τοῦ Βουκεφύλου μας; — Οἱ δὲ ὅτι
 ἦτο θεατρομάρτυς; θέλων νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν πανό-
 πτην θεατρονομίαν. Δὲν τὸ πιστεύομεν ἐκτός, ἀν τὸ
 μάλιστ' ἐκ τῆς κατάντησε τὸ καταφύγιον τῶν παρὰ
 τῆς θεατρονομίας καταδικωκομένων, ὅπερ ἄτοπον!
 Ἄλλοι ὅτι ἦτο Σάτυρα ζῶσα τῶν ἀσχημῶν Κυριῶν,
 πιθανότερον, μολονότι τὸ οὐδέτερον ἐκεῖνο ὄν, ἤρ-
 χισε νὰ κάμῃ τὴν κατακτῆσιν ἐνὸς Καμβύσου τοῦ
 Κομφακόσου. Ἀλλὰ τίς θὰ πιστεύσῃ ὅτι ὑπῆρξαν
 καὶ τινες διατεινόμενοι ὅτι ἦτο καὶ πάλιν Ἰησοῦ-
 ἰτικὴ Μασκαράδα; Εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀπαν-
 τῶμεν ἐν πεποιθήσει. ὅτι ἀπατώνται, διότι εἰς τὸν

μεταμφιεσμένον ἐκεῖνον ἔλλειπον ὡς ἀκούσαμεν, τὰ
 δύο οὐτιωδέστερα συστατικὰ στοιχεῖα τῆς Ἰησοῦ-
 τικῆς Μασκαράδας ἃ) ἡ μ. παρμπόστα, καὶ
 β.) ὁ σκοπὸς ἀνηθίκου πράξεως.

Addio Coda!

— Γίνεται κοινῶς γνωστὸν ὅτι ὁ ἔχων ἀσχημίας νὰ
 κρύψῃ, δύναται ν' ἀποταθῇ εἰς τὸν Κυρ. Γιακουμὴν
 Χυχῶλον· ὁ Κύριος οὗτος ἔμαθε τόσον καλὰ νὰ κα-
 λύπτῃ τὰς ιδιότητάς του, ὥστε δύναται νὰ σκεπάζῃ
 καὶ τὰς ξένας.

— Al malto di Corfù. Siamo afflittissimi di non
 potere per ora inserire il tuo articolo sul
 T. C. di Corfù, lo faremo col prossimo.

— Ἐξ Ἰθάκης Πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ Κ. Μα-
 ρῆς Γ. Καραβίας εἶναι εὐμορφος νέος καὶ πολὺ
 ἀγαπάται ἀπὸ τὸ ὠραῖον φύλον, συμβουλευόμεν
 ὅθεν αὐτὸν, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ κατακτήσῃ πολλὰς
 τρυφερὰς καρδίας νὰ ξυρίσῃ ἢ νὰ βάρῃ τὸ μου-
 στάκι του, στρίψτων αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀγκυροειδῆ-
 στερον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Ἕλλην φωτογράφος Κύριος Πέτρος Ε. Ἰατρίδης
 ἐπιστρέψας ἐκ Ληξουρίου, ἤρχισε τὰς ἐργασίας του,
 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου Παναγῆ|Σολομοῦ ἄνωθεν τοῦ
 παλαιοῦ Θεάτρου. Ὁ Κύριος Ἰατρίδης μετὰ εἴκοσιν
 ἡμέρας ἀναχωρεῖ διὰ τὴν φιλιτάτην αὐτοῦ Πατρίδα
 ὅπως χαιρετήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν νέαν αὐτῆς ἐ-
 λευθερίαν, καὶ ἀναπνεύσῃ τὸν ζωογόνον τῆς Ἑλλάδος
 ἀέρα.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν ἔθεν νὰ φωτογραφηθῶσιν, ἃς ἐ-
 πισπεύσωσι, διότι ὁ Κύριος Ἰατρίδης εἶναι ὁ ἐντελέ-
 στερος καὶ ἱκανότερος τεχνίτης πάντων ὅσοι κατὰ
 διαφόρους ἐποχὰς ἐπεσκέφθησαν τὴν νῆσον μας.

Ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ καὶ καλλιτεχνία τοῦ Κυ-
 ρίου Ἰατρίδου, θέλει ἀφήσῃ τὴν ζωηρὰς ἀναμνήσεις πρὸς
 соὺς τὸν ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ πλησίον.

Κατ' αὐτὰς ἐξῆλθε τῶν πιεστηρίων τοῦ Τυπογρα-
 φείου « ἡ Ἀνατολή », φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον **Η**
ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ. — Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἐκδοθὲν περὶ
 τὸ ἔτος 1853 ἐν Ἐρμουπόλει παρὰ τοῦ Π. Α. Ζ.,
 ἐξεδόθη ἤδη καὶ παρὰ τοῦ Κ. Θ. Γ. Περῆ μετὰ
 πολλῶν προσθηκῶν καὶ ἐπιδιορθώσεων.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΝΣ.

Τυπογραφεῖον « Η ΑΝΑΤΟΛΗ »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΔΙΑΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΗΛΟΠΟΝΗΣΗ
ΔΗΜΟΔΙΑΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.Σ3.Υ1.Φ2.0063